

[Chr. Christiansen.]

lystelsesskatten for Films anser jeg ikke for paakrævet. Der er imidlertid klaget over, at Biograferne skal betale Forlystelsesskat, hvorimod Restauranter med Optræden og Dans, endog med Revyforestillinger, ingen Skat betaler, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Justitsminister, om der ikke kan tænkes en Ændring paa dette Omraade.

Maa jeg endvidere rejse et andet Spørgsmaal over for den højtærede Minister: Kan det ikke tænkes, at der kunde anvendes et Beløb hvert Aar til Uddeling af Stipendier til yngre Filmsfolk, som vil søge Uddannelse i Branchen — det kan være Instruktører, Fotografer, Skuespillere og mange andre? Jeg tror, det er et Spørgsmaal, hvorom der er stor Interesse.

Der er i § 1 i det foreliggende Lovforslag indsat en Bestemmelse om, at Bevillingen meddeles af Justitsministeren, ikke alene for København, Frederiksberg og Købstæderne, men ogsaa for de bymæssigt bebyggede Kommuner med mere end 5 000 Indbyggere. Denne Ændring kan jeg tiltræde, men jeg vil tillige udtale, at efter min Mening burde alle Bevillinger meddeles af Ministeren; det vil baade være det mest praktiske og give de mest ensartede Afgørelser.

I § 2 er der sket en Ændring, der betyder en Forenkling i Henseende til, hvem der herefter kan faa Bevilling til Drift af Biografteatre. I første Række staar nu Kommunerne og Enkeltpersoner; derefter kommer Selskaber for Produktion af Films og endvidere, i særlige Tilfælde, Landsorganisationer, hvis Virksomhed er af samfundsnyttig og folkeopdragende Karakter.

Maa jeg i Forbindelse med disse ændrede Bevillingsregler spørge den højtærede Minister om et Par Ting. Var det ikke rimeligt, at den Bevilling, der er givet til Selskabet „Dansk Kulturfilm“, blev betragtet som en Bevilling til et Produktions-selskab, idet jeg maa formode, at dette Selskab, hvis Lovforslaget gennemføres, maa afgive en Del af sin Virksomhed til Statens Filmcentral og formentlig fremtidig faa sin væsentlige Opgave i at fremstille Films til Brug ved Undervisning og til Folkeoplysning m. v.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke er forstaaet rigtigt, naar man har den Opfattelse, at der kun er Tale om at give Produktions-selskaber en Bevilling, som er afgiftsfri.

De foreslaaede Bestemmelser i § 5 er helt nye, men i høj Grad paakrævede. Det

er den almindelige Mening, at de Bevillingshavere, der benytter lejede Lokaler, ofte betaler en urimelig høj Leje. Den foreslaaede Voldgiftsret vil baade direkte og indirekte være en Beskyttelse for Bevillingshaverne.

De gamle Bestemmelser i § 10 er stadig bibeholdt i det nye Lovforslag, men de vil formentlig faa en Renaissance, naar Statens Filmcentral bliver til Virkelighed. Indtil dette Øjeblik har hverken Skoler eller Folkeoplysningsorganisationer benyttet sig særlig meget af den anførte Adgang til at benytte Biografteatrene uden for de almindelige Spilletider til Fremvisning af Films i Undervisningen og Oplysningens Tjeneste.

Efter Lovforslagets § 15 vil Filmsudlejningen fortsat blive fri Næring her i Landet, men der er dog nu første Gang opstillet visse nærmere Betingelser for at kunne være Udlejer. Det forekommer mig at være naturligt.

Maa jeg til Lovforslagets § 16 gøre den Bemærkning, at det forekommer mig at være af største Betydning, at Bestemmelserne om Udlejningen af de danske Films bliver klart præciseret. Det vilde være ønskeligt, om Produktionsselskaberne kun kunde udleje deres egne optagne Films, uden at have Tilknytning til udenlandske Films. Jeg er derfor meget betænkelig ved den Udformning, § 16 har faaet, og vil henstille til den højtærede Minister at overveje en Ændring saaledes, at danske Films kun maa udlejes af Produktionsselskabet uden Forbindelse med andre Films eller af Statens Filmcentral. Jeg er bekendt med, at vi er naaet saa vidt, at et Udlejningsselskab har startet sin egen danske Produktion for at supplere sit Lager af udenlandske Films, og denne Udvikling synes jeg ikke er heldig. Vi er her ved et vanskeligt Punkt, hvorom tidligere Foreteelser giver os adskillige Oplysninger. Lovgivningsmagten har Pligt til at give Bevillingshaverne sin bedste Støtte, naar vi paa den anden Side kræver af dem, at de skal bære det kunstneriske Ansvar og drage Omsorg for, at de kulturelt og kunstnerisk mest værdifulde Films forevises. Mon ikke man kunde finde paa andre Maader til at støtte Afsætningen af danske Films til Ulandet end ved at kæde den danske Filmsproduktion sammen med Udlejningen af udenlandske Films?

Under Behandlingen her i Rigsdagen af Loven om Biografteatervæsenets Ordning i 1933 var Problemet Filmcentral stærkt fremme. Det var ligeledes Genstand for Behandling i Kommissionen af 1930. Betænkningen meddeler herom — jeg beder om Tilladelse til et Par korte Citater: